

slet ikke var Hjorte der, komme til Anvendelse paa særlig udbyttegivende, samfundsmæssig Maade. Det er en Slette, der som lignende Sletter i vore Statsskovdistrikter i høj Grad egner sig til at udnyttes til Menneskenes Brug ved Planteavl. Jeg vil derfor spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde gaa saa vidt — med Henblik paa de fortvivlede Forhold, hvori vi befinder os, og som vi sandsynligvis vil vedblive at befinde os i et godt Stykke ud i Fremtiden — fuldstændig at fjerne Dyrebestanden i Dyrehaven ved at nedlægge Dyrene og inddrage denne store Slette til Dyrkning af Fødemidler til Gavn for Menneskene. Hvis den højtærede Minister kan svare Ja til denne Anmodning, vil jeg sige, at saa forpligter det den højtærede Minister til paa samme Vis at benytte tilsvarende Strækninger i vore Skove. Jeg kan ikke se rettere, end at man, naar Forholdene er, som de er i Øjeblikket med Hensyn til Menneskenes Ernæring, har en meget alvorlig Forpligtelse til at udnytte enhver Mulighed til Gavn for Menneskene. Saa kan man altid i Fremtiden igen tage de Hensyn, som jeg i høj Grad billiger, nemlig til æstetiske Nydelser, og jeg nægter ikke, at det er en stor æstetisk Nydelse at se Dyrene i Klampenborg Dyrehave. Men det er for mig af langt større Betydning at faa den danske Befolkning fyldestgørende ernæret, og jeg vil derfor tillade mig at gøre den højtærede Minister dette Spørgsmaal.

Dernæst vil jeg omtale et Samraad, der er anført under Nr. 53 og angaar Frugtørring. Jeg vil takke Finansudvalget, fordi denne Sag er draget frem. Det er et Spørgsmaal, som jeg rejste ved Finanslovens første Behandling, og jeg haaber, at der ud af Samraadet skal komme Handling, fordi jeg mener, at denne Sag har en dobbelt Betydning. For det første vil man, naar man gør de fornødne Anstalter til Tørring af Frugt, faa udnyttet den Frugt, der avles hos os i den kommende Sommer, og dernæst opfatter jeg Fremme af denne Sag som en indirekte Opfordring dels til private med Hensyn til Dyrkning af Frugttræer og Frugtbuske og dels til den højtærede Landbrugsministers to Kolleger, nemlig den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Trafikminister, idet Landbrugsministeren ved at fremme Tørringen af Frugt indirekte siger til de to højtærede Ministre, at nu bør de gøre Alvor af at udnytte de Strækninger i Landet, som kan beplantes med Frugt-

træer og Frugtbuske henholdsvis ved de offentlige Veje og paa Jernbaneskraaningerne. Paa dette Omraade kunde jeg ønske adskillig mere Villighed, end de højtærede nævnte Ministre hidtil har vist.

Jeg vil derefter gøre et Par Bemærkninger om Betænkningens Nr. 54, Hedebruket. Jeg har med stor Glæde set, at man ønsker at opdyrke Landstrækninger, som i Øjeblikket ikke er under Kultur. I den Anledning vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke vil forsøge ved tredje Behandling at stille et Ændringsforslag, der imødekommer det Andragende, der er sendt fra Hedejere i Hvilsum Kommune ved Hobro, der har ønsket Statens Bistand til at tage under Kultur 2,000 Tønder Land Hedestrækning. Jeg kan ikke se rettere, end at det vil være rigtigt allerede nu at gøre de indledende Skridt til at bringe disse 2,000 Tønder Land under Kultur, i Særdeleshed da den Befolkning, der ejer disse 2,000 Tønder Land, har bedt Statsmagten om Bistand. Jeg spørger altsaa den højtærede Landbrugsminister, om han stiller sig velvillig til denne Anmodning fra Hvilsum, og om han er villig til at stille et Ændringsforslag til tredje Behandling.

Der har dernæst været et Samraad om Dyrkning af Champignons. Jeg kan ikke nægte, at jeg synes, denne Sag af den højtærede Landbrugsminister er blevet behandlet med alt for ringe Imødekommen. Den højtærede Minister har misforstaaet det, det drejer sig om. Der er nu en Række Forsøg i Gang, ledede af Professor Weis, med Dyrkning af Champignons i Skovene, men de har ikke det mindste at gøre med det Spørgsmaal, jeg rejste ved første Behandling om en mindre Sum til Støtte for de Landbrugere, der vilde optage en økonomisk Dyrkning af Champignons i deres egen Bedrift. Den højtærede Landbrugsminister svarede den Gang, at dette formentlig kunde ske paa den Maade, at Planteavlsudvalget tog sig af Sagen saaledes, at Champignonsdyrkerne fik Støtte fra Planteavlsudvalget, men da jeg saa henvendte mig til dets Formand med Forespørgsel om, hvorvidt han vilde tage sig af Sagen, erklærede han i et Brev, at det kunde Planteavlsudvalget efter dets Vedtægter slet ikke have med at gøre. Han sendte mig samtidig disse Vedtægter, som jeg ikke skal trætte det høje Ting med at oplæse — den højtærede Landbrugsminister kender dem godt —, og jeg maa indrømme, at efter disse Vedtægter kan Planteavlsudvalget ikke have